

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 26

Birželio (June) 27, 1925 M.

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Kolegijos Reikalai.

Džiaugsmas ima matant, kaip mūsų Amerikoje esančių brolių lietuvių nuo seno apgalvoti tikiybiniai ir tautiniai troškimai ima gyveniman reikštis. Tėvams Marijonams paskelbus, kad jie pirmoje eilėje dabar rupinsis tą mūsų Išeivijos svajonių objektą, Lietuviškąją bernaičiams Kolegiją įkurti, kiekviena-me "Laivo" numeryje matyti, kaip prie tos Kolegijos įkurimo smarkiai dedasi įvairios lietuvių kolonijos.

Visos Amerikos, rodos, jauti lietuvių plaukiančią širdį tuo svarbiu mūsų išėivijai dalyku; visi nori galimai greitesniu laiku išvysti Kolegijai kasa-

mus pamatus, jos statomas sienas.

Plaukia tridolerinės ir didesnės Kolegijos Fondan aukos nevien dėl teikiamų Marijonų Kongregacijos Kolegijos remėjams-joms įvairių privilegijų, kiek delei mūsų lietuvių katalikų nusi-statymo duoti kiek galima greičiau mūsų žuvančiam svetimuose kampuose jaunimui Aukštojo Mokslo garbingą į-staigą, iš kurios išėitų naujajai kartai kilnių visuomeninių vadų.

Tas visa labai gražiai atrodo, kol nepradedi žmogus galvoti, kiek toji Aukštojo Mokslo įstaiga, bernaičių Kolegija, kainuos. Neseniausiai skaičiau

viename Kanados katalikiškame dienraštyje, kad vienai Kolegijai pastatyti ir įrengti, kuri sutalpysianti iki 300 auklėtinių, išleista arti pusantro milijono dolerių. Tą Kolegiją veda francuzai tėvai Jezuistai.

Mums lietuviams svajoti apie panašiai brangios Kolegijos įsitaisymą nėra ką, nes mes neturime savo tarpe milijonierių, kuriems šimtais tukstančių dolerių aukoti mažai ką būtų jaučiama.

Bet visgi ir mes negalime tik už už 70 ar už 100 tukstančių erdvę ir patogią maždaug 200 auklėtinių Kolegiją turėti.

Gera yra, kad Tėvai Marijonai sumanė tąją Kolegiją statyti už Chicagos ribų, dailioje apilinkėje, gamtos prieglobstyje. Viena, auklėtiniams bus sveikatai daug naudingiau, o kita tuo budu Marijonai sutaupo apie \$50.000 dolerių, nereikalaudami pirkti žemės Chicagoje Kolegijai, o statydami ant nuosavos žemės Marian Hills, Ill.

Tokiu budu iš Marijonų pusės teikiama išėivijai ir gi parama, kuogreičiausiai norinčiai susilaukti bernačių Kolegijos.

Taip sutartinai veikiant galima tikrai tikėtis neužilgo susilaukti Kolegijos.

Kiek kainuos?

Kiek Kolegija pastatyti ir įrengti kainuos? Nesunku apskaityti. Vietos auklėtiniams reikia paruošti tarp 150 ir 200. Paimdami jų vidurį gausime 175.

Dabar jiems visiems reikia duoti vietos mokintis, valgyt, miegot ir melstis, t. y. apie 6 erdvios mokslo salės, biblioteka, fizikos kabinetas, bendroji liuosfaikio salė; virtuvė, prie jos sandė-

liai, valgomasis kambarys; miegamieji, maudyklės, gymnazium, koplyčia, svečių porą kamarėlių ir t. t.

Tam visam reikės 25.000 ketvirtainių grindų pėdų. Viena gi pėda bendrai imant kainuos \$10.00. Tą žinant dabar mums aišku, kad panašaus didumo Kolegija kainuos apie \$300.000 dolerių.

Kas daryti?

Kolegijos pradžia, kaip matėme, yra padaryta. Marijonai duoda viską, ką jie pajėgia šiuo laiku duoti, visuomenė gi rašosi į Kolegijos Remėjus. Iš tų Kolegijos Fondui teikiamų aukų, jeigu jų kas mėnuo ateitų tik \$12.000 dolerių, o Kolegijai pastatyti reikia apie 300.000 dolerių. Taigi apsirinktu keliu eidami nieku budu **greitai** negalėtume pamatyti bernačių Kolegijos, o tik po dvidešimt kelių metų.

Aišku, vien iki šiol vartotų priemonių bernačių Kolegijai pastatyti neuztenka. Reikia ieškoti naujų, mūsų išėivijai prieinamų priemonių, ypač žinodami, kad patys tėvai Marijonai yra gana apsunkinti esamomis skolomis bei savo Naujokyno užlaikymu.

Prie to bendrojo mūsų pastangų tikslo siekdami, patiekime kiekvienas sulyg savo manymu tinkamiausių priemonių Lietuviškai Kolegijai pastatyti.

Aš patsai neatsisakau tuo reikalu "Laive" kitu kartu pakalbėti.

Bendromis jėgomis aptarę tinkamiausias priemones reikalingą Kolegijai fondą sukelti, sutartinai padirbėje, ti kiuosi, ateinančiais metais padėsime kertinį bernačių Kolegijai akmenį.

A. Ažuolinis.

Palaimintas Vincentas -- Maria Strambi.

Dievo tarnas Vincentas — Maria Strambi šiais metais 26 gegužės dieną šv. Tėvo tapo įskaitytas į palaimintųjų skaičių.

Paduodame čia gerb. "Laivo" skai tytojams iš to palaiminto vyro gyvenimo keletą bruožų. Vincentas — Maria Strambi gimė 1 sausio d. 1745 m. Civita-Vecchia. Nuo pat jaunystės pasižymėjo pamaldumu ir vargšų meile. Dvylikos metų budamas įstojo į žemesniąją Seminariją Montefiascone. Toliau savo mokslą tęsė Romoje ir Viterbe ir buvo paeiliui Bagnorea, Viterbe ir vėl Bagnorea kunigų Seminarijos rektorius.

Į aukštesniąją tobulybę šaukiamas, įstojo 1768 m. į vienuolyną pas Pasionistus Mont-Argentaro. Kaip vienuolis laikė įvairiose vietose misijas. 1875 m. jisai dalyvavo prie Pasionistų įsteigėjo šv. Povilo nuo Kryžiaus mirties, aprašė jo gyvenimą ir daug prisidėjo prie jo kanonizavimo.

1788 m. Ankonoje žmonės išvydo šventąjį misijonierių atsimainiusį ir iš šv. Panelės paveikslo išeinantį šviesų spindulį į jo širdį. Vienam mirštančiam kunigui pasakė, kad išgysias ir tas išgijo.

1801 m. Papa Pijus VIII jį pasky-

rė Macerata ir Tolentino vyskupu savo vyskupijoje jisai toliau vedė vienuolių gyvenimą, ką gaudamas viską išdalindamas pavargėliams.

1808 Napoleonas išvijo jį iš vyskupijos į Navarą, o paskui į Milaną už tai, kad nenorėjo prieš savo sąžinę prisiekti.

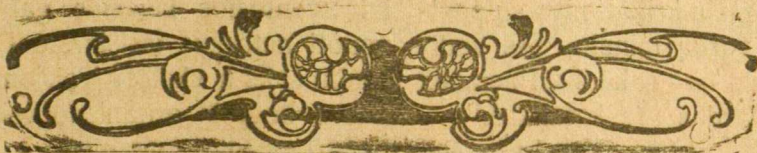
1814 m., puolus imperatoriui Napoleonui, jisai priėmė šv. Tėvą Pijų VII Maceratoje, numatė jo mirtį ir Leono XII išrinkimą.

Atsisakius jam nuo užimamos vyskupijos, Leonas XII jam davė vietą prie Kvirinalo. Papa mirtinai susirgo. J. M. Strambi savo gyvybę atnašavo Dievui už popiežių. Dievas jo maldos išklaušė: šv. Tėvas pasveiko ir kaip palaimintas V.-M. Strambi pasakė, gyveno dar penkis metus.

Vincentas — Maria Strambi mirė 1 sausio d. 1824 m. bučiuodamas kryžių.

Dėliai karžigiškų dorybių ir padarytų stebuklų, visą jo gyvenimą ištyrus paskirtai tam tikslui komisijai, jisai buvo pripažintas šv. Tėvo Pijaus XI 26-V-1925 m. palaimintu.

Pamaldumas ir vargšų meilė nuvedė palaimintąjį Vincentą — Maria į dangų. Tos pat priemonės ir mus gali ten nuvesti.

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ!

Evangeliija.

LK. 5, 1-11.

ANUO metu: minioms besiveržiant į jį Dievo žodžio klausytis, jis pats stovėjo prie Genezareto ežero. Jis pamatė du laivus sustojusiu prie ežero kranto: žvejai buvo išėję ir plovė tinklus. Įėjęs į vieną iš tūdviečių laivų, kurs buvė Simonas, jis paprašė jį atsistumti truputį nuo kranto ir atsisėdęs mokino iš laivo. Liovėsis kalbėti, jis tarė Simonui: Irkis į gilumą ir išmeskite savo tinklius valksmui. Atsakydamas Simonas jam tarė: Mokytojau, mes per visą naktį vargė nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgriebė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trukti. Jie pamėjo draugams, buvusiems kitame laive, ateiti ir jiems padėti. Tie atėjo ir pripildė abudu laivų, taip kad kone skendo. Tai pamatęs, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius, sakydamas: Išeik nuo manęs, Viešpatie, nes aš žmogus nuodėmingas. Nes išgąstis buvo apėmęs jį ir visus su juo buvusius dėl to žuvų valksmų, kurias jie buvo sugavę; taip pat Zebediejaus sunu du, Jokubą ir Joną, kurie buvo Simonas draugai. Jėzus gi tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmones žvejosi. Prisiųrę laivais prie kranto, jie visa paliko ir sekė jį.

Lekcija.

ROM. 8, 18-23.

BROLIAI: aš laikaus tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su busimąja garbe, kuri bus mumyse apreiškta. Nes sutvėrimas su išsilgimu laukia Dievo vaikų garbės apreiškimo. Sutvėrimas juk buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kurs jį paverga su viltimi, kad ir pats sutvėrimas bus išliuosuotas iš sugedimo vergijos į Dievo vaikų garbės laisvę. Mes juk žinome, kad visas sutvėrimas vaitoja ir kenčia skausmus iki šiol. Ir ne tik tai jis, bet ir mes, kurie turime dvasios pirmones, dusaujame patys savyje, laukdami Dievo išunystės, mūsų kuo atpirkimo Jezuje Kristuje, mūsų Viešpatyje.

Garbingas Vardas.

Mes vadinamės katalikais. Katalikas reiškia iš graikų kalbos visatinas. Šiuo vardu norima pažymėti vieną garbingiausių tikros Kristaus Bažnyčios žymių, būtent, kad ji yra skiriamą visoms tautoms, visiems laikams, visoms šalims.

Pirmųjų amžių krikščionys su pasididžiavimu šį vardą minėjo. "Aš vadinuos krikščionis" — sakė šv. Pacianus — "o mano vardas yra katalikas."

Daug yra krikščioniškų bažnyčių,

bet viena tik tėra katalikiška (visatina) bažnyčia, tai Rymo Katalikų Bažnyčia. Ji tik viena nuo pirmųjų krikščionystės amžių iki mūsų dienų užlaikė visatimumo žymę. Ir ji išlaikys tą žymę iki pasaulio pabaigai.

Kristui įžengus į dangų, Apaštalai Šventosios Dvasios galybe apdovanoti netrukus išsiskirsto į visas pasaulio šalis ir skelbia įvairioms tautoms Dievo žodį ir organizuoja krikščionių bendruomenes, parapijas.

Šv. Petras, pirmasis popiežius, pasidarbavęs trumpą laiką Antiochijoje ir Aleksandrijoje, skubina į Rymą, tų laikų viso žinomo pasaulio centrą, ir ten, kur buvo stambeldybės viešpatija, steigia katalikiškos (visatinos) Bažnyčios sostą. Iš čia, iš tos pagonystės ir ištvirkimo sostinės, ėjo tikrojo Kristaus atneštojo tikėjimo šviesa į visas šalis.

Nieko negelbėjo nei kraugerių imperatorių žudynės, nei klasingų klaidatikių pastagos suskaldyti katalikiškosios Bažnyčios vienybę.

Po kelių žiaurių persekiojimų amžių Rymo Katalikų Bažnyčia išėjo pergalėtoja ir ant senojo stambeldiškojo Rymo griuvėsių iškėlė krikščionių išganyimo ženklą-kryžių.

Per 20 šimtmečių keliolika kartų mainė savo išvaizdą Europa, Azija ir Afrika. Galingos viešpatystės griuvo, išnyko skaitlingos tautos, stipriausių valdovų sostai sulužo, o Rymo Katalikų Bažnyčia stovi iki šiai dienai nepajudinama. Ji atsirėmusi ant šv. Petro Uolos atmušė ir atmuša visas, kad ir baisiausias, naujųjų laikų stambeldystės, socializmo, komunizmo, bolševizmo bangas.

Katalikystės priešai nuoširdžiai geidžia susilaukti tos valandos, kuomet galėtų užgiedoti Rymo Katalikų Bažnyčiai "amžiną atilsį." Deja! kasdien tris kartus iš katalikiškųjų bažnyčių bokštų eina garsūs varpų aidai, šaukiantieji tikinčiuosius prie maldos, kad netikėliai atsiverstų, kad paklydusios avelės sugrįžtų į visatinos Bažnyčios vienybę.

Ir taip, kaip pirmais amžiais, taip ir šiandien, Rymo Katalikų Bažnyčia yra visatina, visatina atsižvelgiant į šalis, kur ji gyvuoja ir skleidžia išganyimo šviesą žmonijai.

Keliaukime į ledais apklotą šiaurinių Aliaską, eikime į karšto klimato ekvatoriaus šalis, aplankykime Afrikos laukus, visur mes rasime savo brolių katalikų. Rasime katalikų ir tolimoje Mongolijoje, Tibete, Kinijoje, Japonijoje ir ant net Ramiojo Vandenyno salose.

Rymo Katalikų Bažnyčia yra visatina atsižvelgiant ir į tai, kad ji po savo motiniška globa glaudžia visas pasaulio tautas.

Kristus mirė ant kryžiaus, kad išganytų visus žmones, įvairių tautų ir giminių. Ir Rymo Katalikų Bažnyčios vartai visiems atidaryti. Ir plaukia per juos įvairios tautos, nežiurint skirtumų kalbos, papročių ir kitokių ypatybių.

Ir visiems Rymo Katalikų Bažnyčia skelbia tą patį nesuteptą Evangelijos mokslą, kuris plaukė iš dieviškųjų Jėzaus lupų. Visiems be skirtumo yra teikiami tie patys sakramentai ir malonės reikalingos išganymui pasiekti.

Rymo Katalikų Bažnyčioje nėra kitokių įstatymų vargdieniams, o kitokių turtuoliams. Turtuolis kudikis lygiai ir vargdienis — yra krikštijamas tuo pačiu šv. Krikšto vade. Kaip paprastas darbininkas, taip lygiai ir mokyta ir valdovas, turi maldauti nuodėmių atleidimo Atgailos sakramente.

O kuomet ateina paslaptinga mirties valanda, kuomet krikščionis jau re-

ngiasi peržengti amžinybės slenkstį, tuo met katalikų kunigas skubina pas jį, ar jis bus turtuolis ar vargšas, ar nigeris ar baltas, ir teikia paskutinį pastiprinimą kelionei į amžinastį.

Gi krikščioniui katalikui atsiskirus su šiuo pasauliu, kuomet gal po kiek laiko apie jį nei atminties nebeliko pasaulyje, Bažnyčia, ta mūsų rupestingoji Motina, kasdien šv. Mišių aukoje pamena jį, liepdama kunigui maldauti: "Atmink, Viešpatie, Tavo tarnų ir tar-

naičių, kurie pirm mūsų užmigo ramybės miegu."

Kas gi tad nebrangins tos visatinos Katalikų Bažnyčios, kuri yra mums gyvenant ir mums mirštant ir mirus paguoda ir suraminimas?

Kiekvienas katalikas privalėtų ją gerbti, ją mylėti ir klausytis jos nurodymų. Tik tuomet jisai galės tikėtis pasiekti laimingo amžinojo gyvenimo danguje. X.

MUSŲ DARBAI.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

PRISIRAŠĖ PRIE CENTRO.

Praeitą savaitę dar prisidėjo buvę remėjų, kurie prisirašė tiesiog prie Centro. Štai jų vardai:

Chicagoje.: M. T. Genevičienė, J. Cinikas, Pr. Knižinas, — sumokėjo po \$3.00; p. Bitinienė įmokėjo \$5.00; Val. Butkienė prie pirmiau įmokėtų \$5.00 dar pridėjo \$5.00. Val. Butkienė yra pasiržususi stoti į amžinųjų ar net garbės remėjų tarpą. Pagirtina!

Waukegan, Ill. — Mot. ir V. Petrauskai įmokėjo \$3.00.

NAUJIEJI SKYRIAI.

12. Worcester, Mass. Dar vienas Remėjų skyrius įsisteigė geg. 6 d. š. m.

Worcester, Mass., kur darbuojasi visiems gerai žinomas uolusis kun. J. Jakaitis. Tuo tarpu įsirašė remėjais šie asmens:

Marijona Kvekšienė	.....	\$3.00
Valent. Jeskevičius	.....	\$3.00
Jonas P. Vaitkus	.....	\$5.00
Vikt. Grinevičienė	.....	\$6.00
Ona Karpavičienė	.....	\$3.00
Marijona Kupstienė	.....	\$3.00
Jonas Stasaitis	.....	\$3.00
Vlađas Rimša	.....	\$6.00
Petras Palevičius	.....	\$3.00
Uršulė Žiogaitė	.....	\$3.00
Ona Ridikevičienė	.....	\$3.00
Jieva Grinkienė	.....	\$3.00

Andrius Gudukas	\$3.00	Jieva Griškaitė	\$3.00
Elzbieta Šimkienė	\$3.00	Ona Saldukienė	\$3.00
Bronis Gelasavičius	\$5.00	Jieva Mažukienė	\$3.00
Marijona Kopkienė	\$3.00	Ona Čiuvinskienė	\$1.00
Ona Landžiuvienė	\$3.00	Valdyba:	
Vincas Navickas	\$3.00	Jonas Tetulis, 45 Coral St.	
Emilija Mankauskaitė	\$3.00	Jonas Stasaitis, 1 Ledge st., Court	
Antanina Krikščiunaitė	\$3.00	Vladas Rimša, 47 Coral St.	

Baigė Mokslus.

Parapinėse Mokyklose.

Šiemet mūsų parapinėse mokyklose baigė mokslą daugiau 600 bernaičių ir mergaičių. Vienoje tik Chicagoje, kur Seserys Kazimierietės veda 11 mokyklų baigusių yra 307. Sulig kolonijomis baigusių skaičius taip pasiskirsto:

18 kolon. baigė bern. 20; merg. 19.
 Ciceroj ..... bern. 8; merg. 25.
 Bridgeporte .. bern 37; merg. 40.
 Brighton Parke bern. 11; merg. 12.
 Roselande .... bern. 9; merg 13.
 Westpullmane bern. 8; merg. 7.
 West Sidėje .. bern. 9; merg. 7.
 North Sidėje .. bern. 4; merg. 6.
 Town of Lake bern. 15; merg. 22.
 Marquette Parke bern. 13; merg. 11
 Chicago Heigh. bern. 4; merg. 6.

Viso baigė bern 138; merg. 169.

Iš kitų kolonijų dar neturime tikrų žinių. Bet kadangi kitur irgi yra 11 mokyklų seserų vedamų (6 — veda seserys kazimierietės; 5 — seserys pranciškietės), reikia tikėtis, kad baigusių bus nemažiau, kaip Chicagoje.

Šv. Kazimiero Akademijoje.

Šiemet galime tikrai pasidžiaugti Šv. Kazimiero Akademija. Kuomet pernai joje tik 7 mergaitės buvo baigusios mokslą, šiemet jų skaičius dvigubai padaugėjo, nes baigusių yra 15.

Birželio 16 d. š. m. buvo Akademijos mokslo metų užbaigimo aktas. Gavo diplomus, užbaigusios visą 4 metų "High School" mokslą, šios: Ambotaitė Adelė, Grigonytė Ona, Malinauskaitė Paulina, Rimšaitė Elena, Širvinskaitė Antanina, Strelčiunaitė Pranciška, Urbaitė Beatrice. Komercijos-gi kursus baigė šios mokinės: Alužaitė Bronislova, Antanavičiūtė Izabelė, Bartušiuotė Bronislova, Dauteraitė Antanina, Gečaitė Antanina, Mikolaitė Anžela, Ruzgaitė Elena, Svenciskaitė Marijona.

Džiaugdamiesi dėl šito gražaus burelio mergaičių baigusių aukštesnį mokslą, reiškiamo linkėjimų, kad kitais metais galėtumėm susilaukti dar daugiau baigusių Šv. Kazimiero Akademiją.

* * *

Ž I E D E L I A I.

Esi Išgelbētas!

(Tāsa).

— Aklas ir nedēkingas sunau, ar tu nematai ten darže žydinējos gēlēs ir ar nepastebi, kaip gražiai ir stebuklingai yra sudēstytas kiekvienas jos žiedelis, kiekvienas jos lapelis. Pažvelk ten toliu į žydinēją lankā ir čiuurlenantį upelį, į ošianēją žaliā širiā ir kiek ten grožēs, kiek ten stebuklų, kiek ten dieviškos išminties pastebēsi! O pažvelk į tuos dangų remiančius kalnus, į jų snieguotas viršunes, pažvelk į tuos bekraščius audringus vandenynus, o pažvelk į tolimāji žvaigždētā dangų, ir tai visa matant ar nepuls tavo siela po Aukščiausiojo Tvērējo kojų ir ar nepagarbins Jo! Tik paklausyk, kā šnabžda žali medžių lapai, tik įsigilink į upelio čiuurlenimo, į girios ošimo įlakštingalos giesmēs prasmē, o suprasi, užgirsi, pajusi, kad visa gamta garbina savo Tvērēją, o tu, gražiausis Dievo tvariny, visos gamtos, viso pasaulio karaliau, nenori prieš Jį nulenkti savo išdidžios galvos, nenori ant Jo aukuro uždēti aukų, nenori Jam pagiedōti padēkos giesmē...

— O mirtis, o nepasotinti širdies troškimai, o amžinai alkana siela!..

— Tai mūsų pačių darbų pasekmēs. Dievas sutvērē žmogų jo palaimai ir leido jam gyventi gražiausiuose rojaus soduose. Dievas sutvērē žmogų amžinam gyvenimui, amžinai tiesai, grožei ir palaimai, sutvērē jį panašų sau. Bet užgindamas vieno vaismedžio skinti vaisius, duodamas pilnā laisvę pasirinkti ar amžinā gyvenimā, amžinā palaimā, ar amžinā mirtį ir amžinā prakeikimā, norējo,

kad žmogus pats pasidarytų vertas buti Dievo panašybe, kad jis pats savo pastan gomis tarsi priligtų savo Tvērėjui.

Bet jis, užuot pasirinkęs amžinā gyvenimā bei amžinā palaimā, — pasirinko mirtį ir prakeikimā...

— Žinau, motin, girdėjau tai pasakojant jau ne kartā. Bet tik Adomui ir Ievai buvo leista pasirinkti gyvenimā ar mirtį, dangų ar pragarā; tik Adomas ir Ievā buvo įleisti į gražiausius rojaus sodus, ir tik jiems buvo užginta skinti vaisių nuo pažinimo medžio, ir tik juodu nuskyne ir suvalgē tą užgintā vaisių, tik juodu pasirinko vietoj gyvenimo, mirtį, o vietoj dangaus prakeikimā. Bet kam ant manęs krito jų nuodēmēs pasekmēs. Juk manęs niekas neklausē, ar aš noriu gyventi, ar ne; juk manęs niekas neįleido į gražiuosius rojaus sodus ir nedavē man laisvēs pasirinkti, kas man tinka; juk juodu, tie pirmieji tėvai, suvalgē užgintā vaisių, taip didžiai nusidējo, o ne aš, ir už kā man yra skirta kentėti? Ne motin, aš neprisimu nei mano padarytos kaltēs pasekmių.

— Neišmintingas sunau, Dievybē taip gailestinga buvo, taip numylējo žmogų, kad pati nusileido iš aukštybių į šią ašarų pakalnē, į šią prakeiktā žemē ir, mirdamas atn Golgotos kalno, vėl užlygino bedugnē, atsiradusią tarp dangaus ir žemēs, ir pramynē takā iš mirties į amžinā gyvenimā, iš ašarų pakalnēs į amžinos meilēs, grožēs ir palaimos pasaulį. Tik žmogus privalo rasti takā ir eiti tik tuo taku, nes jis vienas tėra ir tik vienas te-

veda į taką grožės ir palaimos karaliją. Tai siauras ir erškėčiuotas takas, bet tiesus, turįs pasišventimo, maldos, aukų, kančios ir kryžiaus takas. O, mano nelaimingas sunau, tu nenori eiti tuo siauru takeliu, ne nori nešti savo kryžiaus, nenori padaryti savo Viešpačiui aukos... Būdėk ir melksis, kad nebubaustų tavęs Aukščiausias...

Tai tarusi, nelaukdama atsako, išėjo iš mano kambario, ir vėl palikau vienas ir vėl toliau kalbėjau:

— Ne, nenoriu eiti tuo siauru takeliu, nenoriu! Aš noriu keliauti tuo plačiuoju vieškeliu, kuriuo miniu minios keliauja, kur laurų ir rožių vainikus man kloja... Ne, Aukščiausias, aš esu neelgeta, kad pasitenkinčiau, tais trupinėliais, kurie nubirėjo nuo Tavo stalo, ir dar už tai Tau po kojų puldinėčiau. Aš ne elgeta, kad prašyčiau nuo Tavęs išmaldos ir malonės. Arba viską arba nieko. Tu apribojai mane, bet aš nepakenčiu jokių ribų. Tu uždėjai ant manęs sunkų kryžių, bet aš nenoriu nešti jokio kryžiaus. Aš pats noriu būti dievas ir galingai viešpatauti pats vienas šiame pasauly!

Truko Viešpaties kantrybė, girdžiant tokius žodžius, ir palietė mane Jo rustybės ranka, ir pačiame mano gyvenimo saulėtos dienos vidudieny nusileido ant mano šalies tamsi baisi naktis, ir kilo didžiausi audra. Iš visų pasaulio kraštų susirinko ant mano rumų juodi baisūs debesys ir visiškai užtemdė mano saulę. Subliksėjo žaibai, sudundėjo baises perkunas, prapliupo lyti ugnies lytus. Ir baisi audra išnešiojo, išblaškė mano plačių lankų šieną, mano derlingų laukų javų pėdus išvartė, išgriovė mano plačiausias girios. Išvartė mano daržines ir kluonus, iš pat pamatų išgriovė mano aukso rumus ir didžiausius mano miestus. Viename akimirksny sugriuvo, išvirto mano tvir-

čiausios tvirtovės. Išlinko žemės paviršius ir vietoj žydinčių lankų, ošiančių girių, gražiai klestančių sodų ir parkų, vietoj dangų remiančių pilių, gražių aukso rumų ir triukšmingų išdidžių miestų šėlo įsiutęs vandenynas. Aš pas, kad dar nenuskendau, sugriebiau mažą laivelį ir, visomis savo pajėgomis kovodamas su įtužusiomis vandenyno bangomis, bandžiau irtis į krantą... Bet milžiniškos bangos išplėšė iš rankų irklus atėmė vairą ir patį laivelį suskaldė į šupulius. Aš mečiau nuo kuno savo brangius karališkus rubus, ir dabar rankos mano vairsas, ir, surinkęs visas gyvybės pajėgas, šaukiausi Aukščiausiojo pagalbos:

— O, Viešpatie, gelbėk mane — žustu!

Bet niekas negirdėjo ir neklausė mano žodžių, tik dar didesnė kilo audra, tik dar baisiau tužo bangos...

— O, Viešpatie, siųsk man, nors vieną gyvybės lašelį, kurs atgaivintų mano silpstančias pajėgas, siųsk nors vieną šviesos spindulį, kurs nušviestų man kelią į išganymo uostą.

— Bet tamsu, kartu ir baisu buvo aplinkui, tik išsižioję pragaro nasrai laukė, kad prarytų mane.

— O, Viešpatie, didis esu nusidėjėlis ir didelė mano nuodėmė ir jau nevertas esu, kad Tu manęs pasigailėtum ir man savo pagalbos ranką ištiestum. Nevertas esu, kad Tu mano šauksmą išgirstum ir mano maldą išklaustum. Tu didelėmis malonėmis apdovanojai mane, didžius turtus man suteikei ir padarei viso pasaulio valdovu. O aš, nedėkingas Ievoš sunus, ennorėjau Tau nusilenkti ir Tave tinkamai pagarbinti, nenorėjau dėti aukų ant Tavo, o Viešpatie, šventyklos aukuro; o aš nenorėjau nešti kryžiaus, kurį Tu uždėjai ant mano pečių...

Aš Tavęs nepripažinau, nes pats

norėjau buti Tavo vietoje, nes pats norėjau buti Dievas... Ir su aštriu kalaviju rankose veržiausi į gražiuosius rojaus sodus, ir begaliniai užmiršęs šaukiau į kovą Tavo, o Viešpatie, pastatytą rojaus vartams saugoti angelų sargybą!..

Suprantu dabar, kas aš buvau, — tai menkutė girios žolelė, kuri niekuomet neįstengė pakilti aukščiau į auksinių saulės spindulių karaliją, tai — vabalas, kurs nuolatos šliaužioja tik po juodą žemės purvyną ir niekuomet neįstengė pakilti į debesų padanges... Nenorėjau prisimti Adomo ir Ievos nuodėmės pasekmių ir nuolatos išmetinėju jiems, kam juodu ragavo vaisių nuo pažinimo medžio, o ne nuo amžinosios gyvybės medžio; o pats kasdien ėjau į sodą ir skyniau užgintus vaisius nuo to pažinimo medžio ir kasdien jaįs sotinau savo gyvuliškus geidulius... Didelės mano nuodėmės, bet pas Tave, mano Viešpatie, yra viskas galima. Tau norint gali nurimti audra, nusiraminti įtužusios bangos ir šis platus vandenynas gali virsti vėl žydičiomis lankomis, užiančiomis giriomis, klestančiu sodu, bet nebeprašau Tave, man sugražinti buvusius turtus, bet tik maldauju dovanoti man gyvybę ir duoti laiko padaryti užganą už mano nusidėjimus!..

Bet veltui, niekas mano šauksmo negirdėjo, niekas mano maldos neišklausė.. Tamsu ir baisu aplink buvo. Jau silpo mano jėgos ir geso mano gyvybės šviesa. Ir vis aiškiau ir ryškiau galėjau išvelgti pro atsivėrusius pragaro nasrus tamsybės kunigaikščio sostą. Išdidus ir puikus sėdėjo jame tamsybės kunigaikštis — Liucipierius ir piktai žypsodamasis žiurėjo į mane ir kalbėjo šiuos baįsius žodžius: Veltui šaukiesi savo Dievo pagalbos, kurio senai jau išsižadėjai. Veltui maldauji pasigailėjimo ir išganymo...

Veltui. Jau praėjo, praslinko pasigailėjimo ir išganymo dienos ir jos jau nebegrįš amžinai!. Klausyk!.. nebegrįš amžinai. Jau tu esi mano pavaldinys ir į mano karaliją tuoj nužengsi. Jau priruošta čia tau puiki vieta, čia pat po mano kojų, ir per amžius čia laižysi mano kojų padus ir per amžius čia grieši dantį ir keiksi savo gimtąją dieną. Nebijok, nešauk, priimsiu aš tave čia kaip svečią ir kaip svečiui paspausiu tau ranką. Plati ir vaišinga yra mano karalija ir kiekvienas, kurs tik nori, ras sau laisvą vietą. Galingasai žemės karaliau, jau tu esi mano ir tik mano karalystėj rasi prieglaudą ir tik man vienam tetarnausi, mane vieną per amžius teregėsi! Eikš pas mane, mano mielas, duok man savo ranką: aš prispausiu tave prie savo krutinės taip karštai, taip tvirtai, kad tu pamilsi mane ir amžinai su manimi skirtis nebegalėsi! Eikš į mano glėbį — aš amžius laukiu tavęs išskleistomis rankomis! —

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys.

Italija. Švenčiausios Širdies Universiteto rektorius Milane J. M. tėvas A. Gemelli O. F. M. Šventojo Sosto padorintas, įkurė katalikiškųjų viso pasaulio universitetų federaciją. Tos katalikiškųjų pasaulio universitetų federacijos pirmas susirinkimas įvyko pernai rugpiučio m. Louvaine, vadovaujant Lauvaino Un-to rektoriui J. M. Ladeuze. Čia sutarta į minėtą Universitetų federaciją nepriimti įstaigų, kurios tikrumoje nėra Universitetais. Kiekvienas katalikiškas Universitetas turės Federacijoje savo narį — korespondentą. Minėta Federacija turinti gero pasisekimo.

Madagaskaras. Nėseniai vyskupijoje Rhizus minėta 5 metų vyskupavimo sukaktuvės J. Eks. Henri de Lespinasse de Saune, Apaštalinio Vikaro Tananavire.

Amerika. Indianapolio vyskupas J. Eks. Chartrand, pakeltas yra į Cincinnati sostą kaipo J. Eks. a. a. Moeller'o įpėdinis. J. Eks. vyskupas Chartrand gimė gegužio m. 1870 m. St. Louis Mo., įšventintas į kunigus 1892 m., o tituliariu Flavias vyskupu ir Indianapolio vyskupo pagalbininku paskirtas buvo 1910 m.

Syrija. Beyrouth yra Syrijos sostinė. Pasibaigus paskutiniam karui, Syrijos protektoratas — globa atiteko Francijai. Beyrouth turi apie 125.000 gyventojų. Katalikų skaičius jame siekia apie 25-30.000 žmonių. Čia yra įvairių apeigų katalikų: Syrijos, maro-

nitų, lotynų, Greko-melkitų, armenų ir kitų.

Miestas turi katalikišką universitetą jau nuo 50 metų tėvų Jezuitų vedamą. Universitetas turi 180 profesorių ir apie 1400 studentų. Universiteto biblioteka skaito 35.000 kygų.

Profesoriauja tėvai Jezuitai. Universitetas turi savo spaustuvę. Joje spausdinama tris kartus savaitėje trys laikraščiai arabų kalboje, du mėnesiniai leidiniai, didelis brošiūrų skaičius, taipgi knygų. Universitete pagarboje laikomos visos rytų apeigos, turi savo mažąją ir didžiąją kunigų seminariją.

Prieš dvidešimtį metų išvytos iš Francijos vienuolinės kongregacijos prisiglaudė kaikurios Syrijoje ir čia veda savo ramų apaštalavimo darbą Syrijos gyventojų tarpe. Taip Šv. Vincento Pauliečio Seserys užlaiko dvi dideles berniokų ir mergaičių prieglaudi, turėdamos jose kartu mokyklas. Tos pačios seserys aprupina čia ir užlaiko ligoninę, pensionatą ir keturis ekster-natus. Šv. Juozapo Seserys, kurios yra plačiai rytų šalyje praplitusios, turi čia savo mokyklą ir pensionatą.

Taipgi Švenč. Širdies Seserys, Marijos Užganapadarymo, Nazarietės, Šv. Šeimynos seserys, vietinių-tengimių seserų kongregacijos ir gi Lazaristai, Franciškonai, Krikščioniškųjų Mokyklų Bro liai ir kiti vienuoliai darbuojasi čia, plačiai skleisdami tikėjimo šviesą tenykštieiems žmonėms.

Beyrouth'e gyvena apaštalinis de-

yra du klausimai. Pirmiausiai, ar ir mažiausias vaikas neįeis/be skaistyklės į dangų, o antras, ar suaugę žmonės gali įeiti nebuvę skaistyklėje į dangų.

Iš Šventojo Rašto ir iš Bažnyčios mokslo žinome, kad „niekas suteptas neįeis į dangų“ (Apr. 21, 2). Kiekvienas teisingasis turi užganapadaryti už savo nusikaltimus, turi būti nuodėmės nesuteptas. Mažas kudikis, o ir į protą neatėjęs vaikas, jeigu tik jisai yra krikštytas, miręs eina be skaistyklės kančių į dangų, nes neturi nieko blogo padaręs, yra šaistas, nenusikaltęs. Taigi tvirtinti, buk nei mažiausias vaikas be skaistyklės neįeis į dangų, tai pasakyti dviprasmiškus žodžius, būtent neteisingai vartoti žodžius: „mažiausias“. Gali būti mažas dar į protą neatėjęs, o gali būti mažas, sulyginant su dideliais, ir savo protą tinkamai vartojant.

Į skaistiklą, kaip minėjau, eina teisingųjų sielos, kurios dar nevisai yra liuosos nuo atleistinių nuodėmių, arba nuo užpelnytų nuodėmėmis laikinųjų bausmių.

Klaidatikių likimas.

KLAUSIMAS. Mokinama, kad po mirties žmonėms yra trys vietos: dangus, skaistikla ir pragaras. Tai aš noriu žinoti, 1) kur eis nekatalikai žmonės, bet kurie teisingai ir gražiai gyvena, jeigu nėra ketvirtos vietos, 2) kur eis žydai, jeigu nėra penktos vietos, nes jie visai nekrikštyti. Aš manau, kad visi eis į pragarą. 3) kur eis be krikšto mirę katalikų vaikai, jeigu nėra šeštos vietos. Girdėjau kalbant, kad ant paskutinio Dievo teismo šv. Jonas krikštys be krikšto mirusius. Prašau paaiškinti per „Laivą“.

K. Mickienė, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Tamsta šv. Jonui užduotumei daug ir nieku būdu neįgalimo darbo, — krikštyti pragaro gyventojus, jeigu panašiai kalbėtumei ir manytumei, kaip kad kitus niekus plepant girdėjai.

Išganytojas aiškiai pasakė: „Jeigu kas neatgims iš vandens ir šventosios Dvasios, negali įeiti į Dievo karalystę“. (Jon. 35). O ir atgimusių per krikštą iš vandens ir šventosios Dvasios, jeigu nori patekti į amžiną laimingą gyvenimą, privalo visus ir visame Dievo įsakymus užlaikyti, gerus darbus daryti, nes kitaip susilauks prakeikimo: „Eikite nuo manęs prakeiktieji į amžiną ugnį.“ (Mat. 25, 41).

Tyčia nepriklausantieji prie Kristaus įsteigtosios Katalikų Bažnyčios narių ant žemės, negali nei tikėtis, kad juos Kristus priimtų pas save į dangų. Užkietėjusieji savo užsikirtime žydai, nors tik į vieną Dievą, bet nekrikštyti, — nebus išganyti. Tas pat yra ir su mažais nekrikštytais kudikiais. Jie visi eis į pragarą, tik aišku, kiekvienas į savo užpelnytą vietą. Kadangi kudikiai savo asmeninių nuodėmių nėra papildę, tai ir jų amžino atmetimo vietą pragare pavadinta tapo atskiru vardu: atklainiai.

Kad katalikai ir nekatalikai gali gražiai gyventi, visiems aišku, bet kad Tamsta manai, buk nekatalikai galėtų pilnai teisingai gyventi, tyčiomis savo pareigų link Dievo, link savęs pačių nebodami, nes nesirupindami pažinti tiesos ir kaikių Dievo įsakymų nebodami, — klaidingai būtų taip manyti. Žmogus ne vien privalo svetimo daikto neimti ir negeisti, skriaudos artimui nedaryti, bet taipgi privalo sau ir savo amžinybei skriaudos nedaryti, privalo nevogti priklausančią viešą jų Dievui garbę.

legatas Syrijai ir maronitų arkivyskupas.

Miestas savo globėjų yra pasirinkęs šv. Jurgį.

Alzasas. J. Eks. Strasbourgo vyskupas Ruch Katalikų vaikams uždraudė lankytis į naujai atidaromas bedievių valdžios viešąsias mokyklas. J. Eks. atsišaukė į katalikus tėvus nurodydamas butiną reikalą katalikų jaunuomenei turėti katalikišką mokyklą ir katalikišką auklėjimą.

Indija. Indijos patriarkas arkivyskupas de Goa lankosi vizituodamas Sancian saloje, kur mirė šv. Pranciškus Ksaveras. Su juo kartu važinėja J. M. Jase' de Costa Nunes, iš Macao. Jiedu

kuriam laikui buvo apsistoję pas Amerikos misijonierius Marykuolle, kuriems yra pavesta toje saloje skelbti Kristaus mokslas. Jo Eksc. arkivyskupas de Goa laikė šv. Mišias koplytėlėje toje vietoje kur mirė šventas Indijos Apaštalas Pranciškus Ksaveras.

Kinija. Kinijoje skelbia Jėzų įvairios vienuolių kongregacijos. Iš viso yra 58 misijos. Jos tokiu būdu tarp tautų pasidalina: iš Vokietijos ir Ispanijos po 5, iš Holandijos 2, iš Portugalijos ir Amerikos po vieną misiją iš kiekvienos šalies.

Tiek tai įvairių kongregacijų dirba Kristaus vinyne. Bet jų ten reikėtų daugiau, tik darbininkų mažai...

Klausimai ir Atsakymai

Mirtis.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė norėti mirti?

„Laivo“ sk. iš Kenosha, Wis.

ATSAKYMAS. Iš dviejų blogumų žmogus renkasi mažesnį. Kuomet žmogui grėsi amžinos pražuties pavojus, sunkus nusikaltimas, jis laikiną gyvybę pašvenčia, kad išgelbėjus amžinąją.

Tokiame atvejui norėti mirties netik nėra nuodėmės, bet yra karžygiškumas, tai kankinio mirtis. Jeigu gi susipykusi tamsta su namiškiais, dėl padaryto nemalonumo norėtumei verčiau mirti, negu tą sunkumą pergalėti, būtų visai neišmin-

tingas geismas. Sau, ar kitam linkėti nelaimės yra nusikaltimas.

Taip-gi, norėti mirti, kad greičiau savo amžinąją laimę pasiektum, nėra nei kokios nuodėmės. Bet ir tuose geismuose reikia visada Dievo valiai atsidėti: „Ne mano, bet Tavo, o Dieve, valia teesie!“

Skaistykla.

KLAUSIMAS. Girdėjau sakant, kad nei mažiausias vaikas neįeis be skaistyklos (čyščiaus) į Dangų. Norėčiau žinoti, ar suaugę žmonės negalėtų įeiti į Dangų, kurie jį yra užsipelnę.

„Laivo“ skaitytojas iš Lawrence, Mass.

ATSAKYMAS. Tamstos paklausime

Lotynų kalba.

KLAUSIMAS. Kas įsakė kunigams laikyti šv. Mišias lotynų kalboje? Kada V. Jėzus gyveno ant žemės, Jisai vartojo žydų kalbą. Kodel dabar šv. Mišias laiko lotynų kalboje, kurios niekas negali suprasti?

Girios Zuikelis.

ATSAKYMAS. Tamsta Zuikeli, klydai sakydamas, buk lotynų kalbos niekas negali suprasti. Nemačiau, kad Tamsta galėtumei senovės chaldejų ir žydų kalbą suprasti, kuri Jėzaus laikuos viešpatavo Palestinoje, daugiau kaip lotynų kalbą.

Apaštalai skelbė šv. Evangeliją po visą tuomet žinomą pasaulį. Jie savo mokinius, kuriems suteikė kunigystės sakramentą, išmokino laikyti šv. Mišias. Kaip Apaštalai ir Apaštalų mokiniai mokino ir elgėsi, taip ir pasiliko. Šv. Mišios buvo laikomos vakarų Europoje lotynų kalboje, kuri tais laikais taip buvo plačiai vartojama, kaip šandie anglų kalba, vakarų Europoje — grekų ir senovės slavėnų kalbose. Azijoje buvo vartojama dar kitos kalbos prie šv. Mišių. Taip ir šandie randame Kat. Bažnyčioje laikomas šv. Mišias įvairiose kalbose. Bet visos tos kalbos yra jau mirusios, gyvenime nevartojamos kalbos. Gyva kalba labai mainosi. Tą žinome iš lietuvių kalbos. Juk neseniai dar buvo "žyvatas" šventųjų vartojami ir tt. Per 5—30 metų taip gyva kalba atsimauno, kad sunku ją pažinti. Tikėjimo gi tiesos visam laikui turi būti išreikšta taip, kad niekas negalėtų iškreipti, kad visi vienaip tariama tiesos aptarimą suprastų. Tam kaip kartas pagelbsiti jau nuo gyvenimo evoliucijos nepriklausanti kalba.

Lotynų kalba Kat. Bažnyčioje yra oficialė kalba. Joje leidžiami aktai, nuosprendžiai, kurie liečia tikėjimo, ar doros sritį. O kita, tai lotynų kalba visus ka-

talikus suartina tarpiau į vieną šeimyną. Ir į airių bažnyčią ir į vokiečių, francuzų, ispanų, italų, lenkų, lietuvių bažnyčią įėjęs girdi ta pačia kalba laikomas šv. Mišias ir žmogus džiaugiesi, galėdamas sąmoningai dalyvauti šv. Mišių aukoje.

Mišių klausimas.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė jei nesėčia moteris neina į bažnyčią delto, kad nenori pasirodyti toki?

"L." sk. A. V. iš Rochester, N. Y.

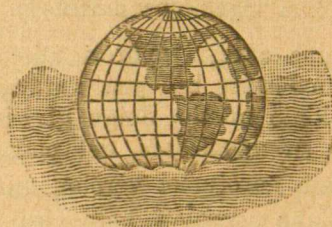
ATSAKYMAS. Šventą dieną visi sulyg išgalės privalo būti ant šv. Mišių ir išklausti pamokslo. Nesčiai moteriai nei kokio garbės įžeidimo negali būti del savo pareigų išpildymo. Bet jeigu del vietos žmonių kokio tai keisto nusistatymo, delei gana svarbaus nepatogumo ir nesveikatos neeity jį bažnyčion, — nenusikals.

Jėzaus nužengimas.

KLAUSIMAS. Gerbiamas Redaktorau, prašau paaiškinti kada šv. Mišių laike nužengia ant altoriaus V. Jėzus?

"L." skait. A. K. iš So. Boston, Mass.

ATSAKYMAS. Jėzus Kristus ant altoriaus nužengia tame laike, šv. Mišių metu, kuomet kunigas prieš pakylėjamą šv. Ostijos pasilenkęs kalba šv. žodžius. Kuomet jau Jėzus yra ant altoriaus, pirmausia pats kunigas Jį pagerbia, priklaudamas, o paskui pakelia, kad ir visi žmonės galėtų Jėzų Kristų pagarbinti.

Lietuvos Žinios.

Atidarytas Birštono kurortas. Gegužės m. 31 d. atidarytas Birštono kurortas. Kurorte įrengti viešbučiai, restoranai ir kiti patogumai. Veikia mineralinės ir purvų vonios. Buto kaina viešbučiuose nuo 5 iki 10 lt. per parą. Išlaidos restorane per dieną kainuoja 5—6 litai. Mineralinių tynių (vonių) kainos siekia nuo 2½ litų iki 5 litų, o purvų — 7 litų. Kurortą tvarko Lietuvos Raudonasis Kryžius.

Atimama žemė iš tėvynės išdavikų. Ministerių Kabinetas pakeitė žemės reformos įstatymą. Juo atimama žemė iš tų asmenų, kurie tarnavo Lenkų kariuomenėje ir dirbo ar dirba prieš Lietuvos nepriklausomybę. Žemę nusavina žemės reformos valdyba. Nepatenkintiems suteikta teisė skųstis apygardos teismui.

Vysk. M. Valančiaus sukaktuvės. Lietuvių katalikų veikimo centras nuo gegužės m. 21 d. iki birželio 1 d. minėjo vyskupo Motiejaus Valančiaus 50 metų mirties sukaktuves. Kaune buvo suregta šitam momentui pritaikytos paskaitos, koncertai ir kita.

Antros varžytinės sidabro monetoms kalti. Balandžio pabaigoj finansų ministerijoj buvo varžytinės mūsų sidabro monetoms kalti. Dalyvavo keturios firmos: Anglų firma pasisiulė nuokalti 8 milijonus monetų už 5.400.000 litų, Prancuzų — už 5.300.000 litų ant-Prancuzų — už 5.135.000 litų ir Danų karališkieji monetų kalimo rumai — už 4.690.000 litų. Finansų ministerija

tačiau nepriėmė nė vieno pasiūlymo ir skiria antras varžytines.

Lietuvių aukos pasauliniam kare. 1914 — 1918 metų kare dalyvavo iš viso 64.628 lietuviai piliečiai. Iš šio skaičiaus fiziniai nukentėjo 29,885 žmonės, iš kurių žuvo 11,173 žm. ir sužeista 18,712 žm. Invalidų yra 3.871 žm.

Šveikšna padegta del keršto. Kaip patirta, gaisras Šveikšnoj kilo del padegimo. Pirmas namas buvo padegtas vieno piliečio, kuris pralaimėjo teisme del jo bylą. Nesant gerų gesinimo priemonių ir prityrusių gaisrininkų, gaisras veikiai apėmė visą miestelį. Sudegė 134 gyvenamieji ir 110 negyvenamųjų trobėsių. Gaisre žuvo 60 metų senutė ir vienas silpnaprofis. Be to, 6 žmonės smarkiai apdegė. Be pastogės liko 80 lietuvių ir 100 žydų šeimynų. Nuostolių padaryta 2.500.000 sumai. Visur organizuojasi komitetai nelaimintiems šelpti.

Pašto perlaidos ir siuntiniai į namus. Kaune įvesta piniginių perlaidų ir siuntinių pristatymas į namus, adresatui arba siuntėjui reikalaujant. Perlaidos pristatomos iki 500 litų ir už pristatymą imama 50 cent. Siuntiniai pristatomi tiek neįvertinti, tiek ir įvertinti, tik šių vertybė negali pranešti 500 litų. Iki 5 klgr. imama 50 cent. mokesnio, už siuntinį. Didesnio svorio siuntiniai ne pristatomi.

Naujos bendrovės. Per šių metų pirmuosius keturis mėnesius Lietuvoj įregistruota 39 naujos vartotojų bend-

rovės, 2 gamintojų, 2 statybos, 4 žemės ukio draugijos, 44 pieno apdirbimo bendrovės, 64 lietuvių smulkaus kredito bankai, 14 vokiečių tokių pat bankų, 1 lenkų, 2 taupomėsios kasos, 5 akcinės ir pajinės bendrovės, 13 pilnųjų bendrovių, 3 svetimšalių bendrovės ir 5 įvairios firmos.

Pasibaigė derybos su klaipeidiečiais. Ėjusios tarp cetro valdžios ir Klaipeidos krašto atstovų derybos dėl muitų, akcizo ir monopolio pajamų, kurios turi tekti Klaipeidos kraštui, jau pasibaigė. Per 31 posėdį visa reikalinga medžiaga plačiai išnagrinėta ir nagrinėjimo vaisiai patiekti Ministerių Kabinetai galutinai nuspręsti.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudoš.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.